

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Tranzicija". Rad ima 5 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

TRANZICIJA

U savremenoj svetskoj ekonomskoj literaturi obicno se za postsocijalisticke zemlje kaze da se nalaze u prelaznom periodu ili tranziciji. Niko jos konkretno ne definise ka cemu je usmjeren taj prelaz, iako dominiraju shvatanja da se radi o raznim putevima u mjesovitu ekonomiju, koja spektrom raznovrsnih kombinacija egzistira u industriski ravijenim zemljama svijeta. Postoji izrazeno jedinstvo shvatanja da tranzicija treba da se ostvari reformskim I evolucionim preobrazajima svojine (privatizacija) I privrede (stabilizacija), gdje bi kao zajednicki elementi navedenih promjena bila institucionalizacija, modernizacija, racionalizacija I prestrukturiranje.

Tranzicija se mora shvatiti kao razvojni proces koji vodi zeljenim rezultatima I zahtjevima, pored vremena I sredstava, strpljenje, povjerenje, vjeru u uspjeh, odricanja, pozitivnu politicku klimu, proucavanje tudjih "uzornih modela" I primjenu pozitivnih primjenjivih rjesenja, uvazavanje domacih specificnosti I izgradnju originalnog razvojnog modela. Teziste tranzicije je u potrebi uporednog rjesavanja slozenih problema u svim ravnima (politickoj, ekonomskoj, pravnoj, socijalnoj itd.) I to je mozda njena I najveca prepreka I iskusenje.

Pod tranzicijom se u savremenoj ekonomskoj literaturi podrazumjeva:

Proces radikalne I kompleksne ekonomske, socijalne I opste drustvene reforme u postsocijalistickim zemljama;

Prelaz od socijalizma (kojeg su karakterisali zastoj I kriza) ka postsocijalistickom drustvu za sada nedefinisanog tipa (koje bi trebalo da donese progres);

Prelaz od formaciskog ka civilizaciskom razvojnog putu;

Prelaz od drzavne iskljucivosti ka usaglasavanju interesa drzavnog I privatnog sektora.

Navedeni prelaz mora biti postupan I selektivan, osmisljen na naucnim premisama, u cijem ce fokusu biti sintetizovano misljenje oslobodjeno uskosti, ideoloskih konfortacija, dualnog opisivanja svijeta, iskljucivosti I dogmatskim predstavama o linearnom nealternativnom I determinisanom progresu, o univerzalnosti pojedinih teoriskih I praktincnih modela. Tranzicija neminovno vodi izgradnji mjesovitog sistema u kojem ce kombinacija najboljih elemenata razlicitih sistema biti prilagodjena specificnostima doticnih zemalja. Put tranzicije je put paralelnog izlaska iz krize I trazenje optimalnog odnosa izmedju plana I trzista, ekonomskih I socijalnih interesa, drzavnog I privatnog sektora I istovremenog izgradjivanja savremenog politickog sistema, pluralistickog sistema svojinskih odnosa, mjesovitog privrenog sistema, institucionalnog okvira za izbalansirani privredni rast, demokratije, privatnog preduzetništva I trzisne privrede.

Jedna od osnovnih karakteristika pocetne faze prelaznog perioda je dominacija tradicionalnih drzavnih preduzeca u privredi (cija je motivacija nespojiva sa trzistem) I stim u vezi znacajan stepen monopolizacije privrede, odnosno sa pozicija trzisnih kriterijuma deformisana proizvodna struktura. Otuda dominacija stereotipnih ponasanja mnogih drzavnih preduzeca kao odgovor na trzisne impulse (prednost

proizvodnje nad realizacijom, otpreme nad plaćanjem, zadovoljstva materijalnih interesa radnika nad maksimizacijom dobiti, i sl.). Sa druge strane, liberalizacija ekonomskih odnosa i naglo uvođenje tržišnih elemenata u uslovima neizgrađene institucionalne i tržišne infrastrukture doveli su do porasta mnogih oblika sive ekonomije i socio – patoloških pojava (posebno kriminala).

Kao i svaki prelazni period, tranziciju u postsocijalističkim zemljama karakterise porast haoticnosti, nestabilnosti, neizvesnosti i slučajnosti u razvoju. U ekonomskom pogledu su veoma izraženi pad proizvodnje, pad životnog standarda i opšti ekonomski pad, porast inflacije i nezaposlenosti.

Najveći ekonomski pad u periodu tranzicije mjereno dinamikom DBP i industrijske proizvodnje zabilježen je u Rusiji i Bugarskoj, a najmanji u Mađarskoj. I pored neznačajnog usporavanja taj pad se i dalje nastavlja u svim istočnoevropskim postsocijalističkim zemljama osim Mađarske i Poljske, a Češka je na dobrom putu da eliminiše negativne ekonomske trendove.

...

-----OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU.-----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com